

Lov om indseende med priser.

ad kap. I: Under henvisning til det foran anførte må erhvervslivet afvise gennemførelse af et pris- eller avancementstop. Det foreslåede avancementstop skulle bygge på de gældende priser på en nærmere angiven dato hos ca. 200 000 industri-, håndværks- og handelsvirksomheder, der alle skulle udarbejde omfattende prislister og fremover indberette prisforhøjelser til monopoltilsynet. En sådan ordning ville medføre urimelige forhold for erhvervslivet og ville overhovedet ikke kunne administreres. Det er iøvrigt oplyst, at monopoltilsynet har den opfattelse, at resultaterne af en almindelig avancementregulering kun i helt ekstraordinære tilfælde kan forventes at stå i rimeligt forhold til de med kontrollens gennemførelse forbundne ulemper.

Det bemærkes yderligere, at det for erhvervslivet, ganske særligt indenfor de mere konjunkturprægede områder, er nødvendigt, at der består mulighed for at kalkulere efter genskaffelsesprisen, hvilket også tidligere er erkendt af lovgivningsmagten.

ad kap. II, § 4: De her foreslåede bestemmelser om, at monopoltilsynet kan iværksætte undersøgelser af prisdannelsen på specielle områder, offentliggøre disse undersøgelseres resultat etc. etc., er en udvidelse af de gældende bestemmelser i monopolloven (§ 14 og § 19, stk. 2). Erhvervslivet mener imidlertid, at eventuelle undersøgelser fortsat bør begrænses til at omfatte de vareområder, hvor der findes konkurrencebegrænsninger under en eller anden form.

ad § 5: Vedrørende lovforslagets bestemmelser om prismærkning, prisskiltning, faktureringspligt og oplysninger om nettovægt bemærkes, at bestemmelser af denne art efter vor opfattelse ikke hører hjemme i en lov af så ekstraordinær art som den her omhandlede. Iøvrigt er det organisationernes indtryk, at erhvervene i alle forhold, hvor det er praktisk muligt, vil føje forbrugernes ønsker på disse punkter. Hertil kommer, at der allerede i monopolloven findes bestemmelser om prismærkning etc., og at kommissionen vedrørende kvalitetsmærkning m. v. snart har tilendebragt sit arbejde; det vil derfor være naturligt at afvente meddelelse om de resultater, kommissionen er nået til.

Hvad angår forslaget om ophængning af prislister, bemærkes, at tidligere erfaringer har vist, at dette ikke er nogen praktisk foranstaltning og iøvrigt er uden større interesse for forbrugerne.

Lov om ændring i lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger.

ad § 1, stk. 1: Bestemmelsen om forudgående godkendelse af prisforhøjelser blev optaget i prisloven umiddelbart efter krigsudbrudet i 1939 med henblik på en imødegåelse af de prisstigningstendenser, som tiden indebar. De vedrørende denne bestemmelse i trustkommissionens betænkning og i motiverne til monopolloven anførte betragtninger, bl. a. om, at en sådan bestemmelse modvirker prisfald og ikke er påkrævet under nogenlunde rolige prisforhold, bør føre til, at den nu ophæves.

Allerede heraf følger, at erhvervene må protestere imod, at bestemmelsen i § 24 kommer til at omfatte alle de varer, med hensyn til hvilke prisforhøjelser skal anmeldes i henhold til monopollovens anmeldelsesbestemmelser, idet en gennemførelse af dette forslag indebærer en helt urimelig udvidelse af statsmagtens indflydelse på prisdannelsen.

ad § 1, stk. 2: Erhvervene må afvise, at der tillægges monopoltilsynet myndighed til efter et i realiteten frit vilkårligt skøn at bestemme over indkomstforholdene i en branche.

En hovedregel for enhver pris- eller monopollovgivning må være, at brancher og virksomheder har adgang til at indregne faktisk afholdte omkostninger samt en rimelig nettoavance i deres varepriser. Dette princip er blevet fraveget i ganske ekstraordinære situationer, som det skete i visse tilfælde under krigen og under Korea-krisen. Den nuværende situation berettiger på ingen måde til fravigelse af dette princip; iøvrigt er bestemmelsen i lovforslaget således, at den ikke blot tager sigte på de i øjeblikket gældende forhold, men på forholdene ubegrænset fremover.

Endvidere skal vi fremhæve, at gennemførelsen af en sådan bestemmelse kan indebære, at man svækker interessen for yderligere rationalisering og bedre produktionsrettelæggelse, fordi resultatet heraf kan